

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. 2.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.. » 2.50

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν.....20

261—ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔ. ΕΡΜΟΥ—261

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΥΣΕΒΕΙΑ.

Ἡ εὐσέβεια παράγει ἅπαντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἀγαθὰ τὰ καθιστῶντα τὸν ἄνθρωπον πράγματι εὐτυχῇ· ἐνῷ ἀπεναντίας ἡ ἀσέβεια ἐπιφέρει πάντα τὰ δυστυχήματα καὶ καθιστᾷ αὐτὸν ταλαιπῶρον διὰ παντός. Ἡ εὐσέβεια διὰ μὲν τῆς ἐγκρατείας λ. χ. τῆς φιλοπονίας, τῆς αὐταρχίας κτλ. προάγει τὴν ὑγίαν τοῦ πνεύματος· διὰ δὲ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀληθοῦς ἀξίας τῶν ἀντικειμένων καὶ τῆς ἀκριβοῦς φάσεως τῆς ἀληθείας ἀναπτύσσει καὶ ἐνισχύει τὴν διάνοιαν καὶ τέλος διὰ τῆς πιστῆς ἐκτελέσεως τῶν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν πλησίον ἡμῶν καθηκόντων ἐπιφέρει τὴν εἰρήνην τοῦ πνεύματος καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως. Καὶ πάλιν, διὰ τῆς νηφαλιότητος καὶ τιμιότητος, τῆς φρονήσεως καὶ φιλοπονίας ὁ εὐσεβὴς εὐδοκμεῖ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του καὶ ἐξασφαλίζει δι' ἐαυτὸν φήμην ἀγαθὴν, γενικὴν ἐμπιστοσύνην καὶ βίον ἐνάρετον· πρὸς δὲ καὶ παρηγορίαν ἐν ᾧρα θλίψεως, καρτερίαν ἐν ταῖς δοκιμασίαις, ἀνάπαυσιν ἐν τῷ θανάτῳ καὶ μακαριότητα πέραν τοῦ τάφου.

Ἡ εὐσέβεια οὐδένα ἐνοχλεῖ, οὐδένα ζημιοῖ, οὐδένα καταστρέφει· οὐδενὸς τὴν ὑγίαν προσβάλλει, οὐδενὸς τὴν διάνοιαν ἐξασθενεῖ, οὐδενὸς τὴν συνείδησιν ταράττει, ἀλλ' ἀπεναντίας, οὔτε τὰ πάθη ὑποκινεῖ, οὔτε τὴν τιμὴν ἐλαττώνει, οὔτε γίνεται ποτὲ ἀντικείμενον πικρᾶς μεταμελείας. Οὐδέποτε ὤθησέ τινα εἰς τὴν πενίαν ὥς ἡ ἀσέβεια διὰ τῆς μέθης, τῆς ἀσωτείας, τῆς ὀκνηρίας καὶ ἐν γένει τῆς κακίας, οὐδὲ ὠδήγησέ ποτὲ τινα εἰς τὸ πτωχοκομεῖον ἢ εἰς τὰς φυλακάς, ἢ τὴν λαιμοτόμον, ἢ εἰς πρόωρον θάνατον. Οὐδέποτε ἐπιφέρει δεινὰς ἀσθενείας

σωματικὰς ἢ διανοητικὰς ἀλλ' ἀπαιτεῖ ὅ,τι ἕκαστος φρονίμως σκεπτόμενος πιστεύει ὅτι δι' αὐτοῦ θέλει ἀπολαύσει εὐτυχίαν καὶ γεναιότητα. Εἶναι δὲ ἀληθές ὅτι ἡ εὐσέβεια δὲν ὑπόσχεται ἐντελῆ ἀπαλλαγὴν τῶν παθημάτων καὶ τῶν δοκιμασιῶν ἐν τῷ κόσμῳ, οὐδὲ προφυλάττει τὸν ἄνθρωπον ἐντελῶς κατὰ τῶν ἀσθενειῶν, τῶν θλίψεων καὶ τοῦ θανάτου καὶ ὁμῶς οὐδὲν δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ὅσον αἱ ἀρεταὶ ἃς ἡ εὐσέβεια ἀπαιτεῖ καὶ ἀναπτύσσει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Δυστυχῶς πολλοὶ ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀξίαν τῆς εὐσεβείας καὶ ἐγκωμιάζουσιν αὐτὴν ἐπαινοῦντες πάσας τὰς ἐξ αὐτῆς προερχομένας ἀρετάς καὶ ὁμῶς ζητοῦσι τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν διὰ παντός ἄλλου μέσου ἢ διὰ τῆς εὐσεβείας.

Ο ΤΟΥΡΚΟΦΑΓΟΣ ΝΙΚΗΤΑΣ.

(καλλιτεχνικὴ σκιαγραφία).

Ἐν ἡ ἐποχῇ ἡ πρὸς τὸν πρακτικισμόν καὶ τὰς θετικὰς ἐπιστήμας τάσις ἀναστέλλει τὴν προαγωγὴν τῶν ὠραίων τεχνῶν, ὧν ἡ περιωπὴ ἀποβαίνει ἢ ὑποστάθμη τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς συγχρόνως τῶν κοινωνιῶν ἀναπτύξεως, φρονοῦμεν ὅτι ἡ νεωτέρα τέχνη, ἥτις ἀτυχῶς φέρει ἀπομικρὸν μᾶλλον ἢ ἐθνικὸν χαρακτῆρα, δεόν ἵνα τυγχάνῃ ἠθικῆς καὶ ἐνισχύσεως, ἀφοῦ οἱ ἀρμόδιοι οὐδὲλως ἢ ἀνευ στοργῆς ἐμερίμνησαν περὶ τῆς ὑποστηρίξεως καὶ παγιώσεως αὐτῆς. Λυπηρὸν ἐπ' ἀληθείας, ὅτι ἐν τῇ πρωτογενῇ ταύτῃ γῇ, ἐξ ἧς ἔρρευσεν ὁ ἀρχαῖος πολι-